

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Josefa Straky, soudkyně Johany Jandusové a soudce Karla Ulíka ve věci

žalobkyně: **MONETA Auto, s.r.o.**
sídlem Vyskočilova 1442/1b, Michle, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2025, č. j. 031156/2025/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2025, č. j. 031156/2025/KUSK, a rozhodnutí Městského úřadu Beroun ze dne 28. 1. 2025, č. j. MBE/09055/2025/DOPR-Smj, se ruší v rozsahu, ve kterém se jimi žalobkyni ukládá povinnost nahradit náklady řízení, a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), domáhá přezkumu v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný s odkazem na § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Sb., správní řád (dále „správní řád“) zastavil řízení o vyřazení silničního vozidla z provozu a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu uložil žalobkyni jako jedinému účastníku řízení povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 2 500 Kč, neboť řízení bylo zahájeno pro porušení povinnosti pojištění odpovědnosti z provozu vozidla po dobu jeho registrace.

2. Soud se v tomto rozsudku zabývá otázkou, zda lze v řízení o vyřazení silničního vozidla z provozu, které bylo zahájeno z moci úřední pro porušení povinnosti pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, uložit povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou podle § 79 odst. 5 správního řádu vlastníku nepojištěného vozidla, který zároveň není jeho provozovatelem, a to za situace, kdy k porušení uvedené zákonné povinnosti došlo po 1. 4. 2024, tj. již za účinnosti zákona č. 30/2024 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla (dále „nový zákon o povinném ručení“).

Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobkyně v žalobě předně uvádí, že je zapsaným vlastníkem vozidla tov. zn. IVECO/JEGGER, RZ: 5ST9217, VIN: ZCFC535D305413151 (dále „předmětné vozidlo“), jehož provozovatelem (faktickým i zapsaným) je společnost KUNICK COMPANY s.r.o., IČO 04742150, sídlem Plzeňská 378, 267 01 Králův Dvůr (dále jen „KUNICK COMPANY“). Městský úřad Beroun rozhodl dne 28. 1. 2025 pod č.j. MBE/09055/2025/DOPR-SmJ (dále „prvostupňové rozhodnutí“) o vyřazení předmětného vozidla z provozu z důvodu, že nemělo sjednáno pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, a zároveň uložil žalobkyni povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 2 500 Kč, neboť řízení vyvolala porušením své právní povinnosti.
4. Žalobkyně namítá, že již prvostupňové rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, když v jeho odůvodnění nebylo uvedeno datum, od kterého nemělo mít předmětné vozidlo sjednáno pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Vzhledem k tomuto nedostatku prvostupňového rozhodnutí nemohla ověřit správnost údajů o údajném nepojištění předmětného vozidla ani se věcně vyjádřit k jeho vyřazení z provozu.
5. Dále žalobkyně namítá, že oba správní orgány nesprávně posoudily klíčovou právní otázku, kdo odpovídá za sjednání pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Nový zákon o povinném ručení stanoví, že povinným ke sjednání pojištění odpovědnosti z provozu je provozovatel vozidla. Žalobkyni proto nemohla být uložena povinnost k náhradě nákladů řízení o vyřazení předmětného vozidla z provozu, byť je jeho vlastníkem.
6. Samotné napadené rozhodnutí je nadto nezákonné i z důvodů, že žalovaný jím opětovně uložil žalobkyni povinnost uhradit náklady řízení. Z toho žalobkyně dovozuje, že žalovaný uložil žalobkyni povinnost uhradit náklady odvolacího řízení, ve kterém však bylo návrhu žalobkyně vyhověno. Ze strany žalovaného tak jde o trestání žalobkyně za využití procesního práva k podání odvolání, kterému nadto bylo žalovaným beze zbytku vyhověno.
7. S ohledem na vše výše uvedené žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí ve výroku II (tj. stran uložení povinnosti nahradit náklady řízení paušální částkou) zrušil.

Vyjádření žalovaného

8. Dle žalovaného bylo v daném správním řízení postupováno v souladu s hmotněprávními i procesněprávními předpisy, a proto by měl soud žalobu zamítnout.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

9. K žalobní argumentaci uvedl, že žalobkyně podala odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí pouze co do výroku o nákladech řízení. Žalovaný nicméně v průběhu řízení z úřední činnosti zjistil, že v době od vydání prvostupňového rozhodnutí do rozhodnutí o odvolání žalobkyně došlo ke sjednání a úhradě pojištění odpovědnosti z provozu předmětného vozidla, a proto řízení o vyřazení předmětného vozidla z provozu zastavil.
10. Pokud jde o náklady řízení, pak žalobkyně dle žalovaného prokazatelně vyvolala dané správní řízení porušením své povinnosti zajistit, aby předmětné vozidlo bylo po dobu registrace pojištěno pro účely náhrady újmy vzniklé provozem vozidla.
11. K vlastnímu procesu vyřazení silničního vozidla žalovaný uvedl, že příslušné řízení lze zahájit buď na základě žádosti vlastníka, nebo (jako v tomto případě) z moci úřední v případě, že vozidlo nemá sjednané pojištění. V obou případech musí vlastník po vyřazení vozidla z provozu splnit povinnosti, které mu zákon ukládá (tj. odevzdat osvědčení o registraci silničního vozidla, není-li zadrženo podle zvláštního právního předpisu, a všechny vydané tabulky s přidělenou registrační značkou). Obdobně pokud má být vozidlu ukončen status vyřazení z provozu, ukončí obecní úřad obce s rozšířenou působností, který vyřadil silniční vozidlo z provozu, vyřazení takového vozidla z provozu na žádost jeho vlastníka, pokud je k silničnímu vozidlu splněna povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Konečně žalovaný poukazuje na to, že i přestupky týkající se nesplnění výše uvedených povinností jsou přestupky vlastníka vozidla, nikoliv jeho provozovatele. Tudíž v řízení o vyřazení silničního vozidla z provozu je vždy účastníkem řízení vlastník vozidla, nikoliv jeho provozovatel.
12. Žalovaný proto žalobkyni v napadeném rozhodnutí dle § 79 odst. 5 správního řádu uložil nahradit náklady řízení. Dodatečné splnění uvedené povinnosti nemá na uložení povinnosti nahradit náklady řízení vliv, neboť žalobkyně porušením své povinnosti zahájení tohoto řízení iniciovala. Žalovanému rovněž nebyla známá žádná okolnost, pro niž by měl náklady řízení snížit pod paušální částku či od jejich uložení upustit.

Repliká

13. V replice žalobkyně v reakci na argumentaci žalovaného uvádí, že v odvolání ve správním řízení upozorňovala na nesprávný výklad zákona, kdy nový zákon o povinném ručení ukládá povinnost mít sjednané pojištění odpovědnosti z provozu vozidla výlučně provozovateli. Žalobkyni proto nebylo možné uložit povinnost k náhradě nákladů řízení o vyřazení předmětného vozidla z provozu, neboť vedení takového řízení zavinil provozovatel předmětného vozidla.
14. Na posouzení této klíčové otázky pak nemá žádný vliv skutečnost, zda po podání odvolání dojde (ze strany provozovatele) k sjednání příslušného pojištění či nikoliv.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

15. Městský úřad Beroun rozhodl prvostupňovým rozhodnutím dle § 12 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 80 odst. 4 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále „zákon o podmínkách provozu“), o vyřazení předmětného vozidla, jehož vlastníkem je žalobkyně, z provozu, s to s odůvodněním, že dle informací České kanceláře pojistitelů (dále „ČKP“) zaniklo pojištění odpovědnosti z provozu předmětného vozidla, přičemž toto vozidlo déle než 30 po sobě následujících dnů nesplňuje podmínku podle § 6 odst. 3 písm. b) zákona o podmínkách provozu. Správní orgán prvního stupně současně uložil žalobkyni jako jedinému účastníku řízení podle §

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

79 odst. 5 správního řádu povinnost náhrady nákladů řízení v paušální částce 2 500 Kč, neboť řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti žalobkyně.

16. Součástí spisu správního orgánu prvního stupně je výpis z karty předmětného vozidla, ze kterého vyplývá, že registrovaným vlastníkem předmětného vozidla je žalobkyně, zatímco jeho registrovaným provozovatelem je společnost KUNICK COMPANY. Součástí spisu je dále informace – výsledek vyhledávání dle SPZ na webu ČKP ke dni 28. 1. 2025, z něhož vyplývá, že předmětné vozidlo nemělo k uvedenému datu sjednáno pojištění odpovědnosti z provozu vozidla s tím, že pro ověření informace, zda je vozidlo nepojištěné lze kontaktovat ČKP na uvedeném telefonním čísle. Pod tištěnou informací je připojena rukou psaná poznámka, z níž vyplývá, že poslední pojištění předmětného vozidla bylo sjednáno pro období od 23. 6. 2023 do 3. 11. 2024.
17. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí (co do náhrady nákladů řízení) odvolání, ve kterém namítala, že povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla po dobu jeho registrace jde podle § 6 odst. 1 písm. a) nového zákona o povinném ručení výlučně za provozovatelem vozidla. Namítala, že je vlastníkem předmětného vozidla, avšak provozovatelem vozidla je jiný subjekt. Proto jí nelze přičítat nesplnění povinnosti mít sjednané příslušné pojištění a uložit mu proto povinnost k náhradě nákladů řízení. S ohledem na uvedené navrhl, aby žalovaný prvostupňové rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.
18. Žalovaný napadeným rozhodnutím s odkazem na § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení zastavil, neboť v průběhu odvolacího řízení zjistil, že dne 7. 3. 2025 bylo sjednáno a uhrazeno pojištění odpovědnosti z provozu předmětného vozidla. Podání žalobkyně proto považoval za žádost o ukončení vyřazení silničního vozidla z provozu. Současně rozhodl o povinnosti žalobkyně k úhradě nákladů řízení podle § 79 odst. 5 správního řádu, neboť řízení bylo zahájeno pro porušení právní povinnosti spočívající v pojištění odpovědnosti z provozu po celou dobu registrace vozidla podle § 6 odst. 1 písm. a) nového zákona o povinném ručení. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný dále uvedl, že zákonem stanovený postup při vyřazování vozidel z provozu se odvíjí od stavu zapsaného v registru silničních vozidel. Pojištění odpovědnosti z provozu vozidla po celou dobu jeho registrace ve smyslu jedné ze zákonných podmínek registrace vozidla dle § 6 odst. 3 písm. b) zákona o podmínkách provozu je zákonnou povinností vlastníka silničního vozidla. S tím koresponduje i povinnost vlastníka vozidla platit ČKP do doby, než je vozidlo pravomocně vyřazeno z provozu, příspěvek. Účastníkem řízení o vyřazení silničního vozidla z provozu je tedy vlastník vozidla, i když odpovědný za pojištění vozidla je podle nového zákona o povinném ručení provozovatel.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
20. Soud rozhodl ve věci v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť oba účastníci řízení s tímto postupem (byť žalovaný implicitně) souhlasili. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

21. Soud musí posoudit otázku, kdo je povinen zajistit, aby silniční vozidlo provozované na pozemních komunikacích podléhající registraci mělo sjednáno pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, neboť právě absence takového pojištění byla v posuzovaném případě důvodem pro vedení řízení o vyřazení předmětného vozidla z provozu.
22. Žalobkyně v žalobě poukazuje na § 6 odst. 1 písm. a) nového zákona o povinném ručení, podle kterého je povinen pojistit silniční vozidlo pro účely náhrady újmy vzniklé provozem takového vozidla jeho provozovatel. Žalobkyně namítá, že s ohledem na označené zákonné ustanovení jí lze jen těžko přičítat důvody, pro které bylo předmětné správní řízení vedeno, a z tohoto důvodu jí nebylo možné ani uložit náhradu nákladů řízení s odkazem na § 79 odst. 5 správního řádu.
23. Žalovaný naopak poukazuje na úpravu § 12 zákon o podmínkách provozu a argumentuje tím, že zákonem stanovený postup při vyřazování vozidel z provozu se odvíjí od stavu zapsaného v registru silničních vozidel, přičemž na tento proces je navázána řada zákonných povinností vlastníka vozidla vyřazeného z provozu. V řízení o vyřazení silničního vozidla z provozu je tudíž vždy účastníkem řízení vlastník vozidla, nikoliv jeho provozovatel. Za pojištění odpovědnosti z provozu vozidla po celou dobu jeho registrace pak je dle žalovaného zodpovědný vlastník takového silničního vozidla, neboť pojištění odpovědnosti z provozu vozidla je jednou ze zákonných podmínek registrace vozidla dle § 6 odst. 3 písm. b) zákona o podmínkách provozu.
24. Soud při posouzení věci vycházel z následující právní úpravy.
25. Podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu silniční vozidlo, jehož technická způsobilost podléhá schválení, provozované na pozemních komunikacích musí být zapsáno v registru silničních vozidel, pokud má právnická osoba, která ho provozuje, na území České republiky sídlo.
26. Podle § 6 odst. 3 písm. b) zákona o podmínkách provozu je jednou z podmínek zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel skutečnost, že Česká kancelář pojistitelů eviduje informaci o splnění povinnosti pojištění odpovědnosti z provozu takového vozidla nebo bylo takové pojištění prokázáno jiným způsobem, jde-li o vozidlo, k jehož provozu se vztahuje povinnost sjednat toto pojištění.
27. Podle § 12 odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu vyřadí obecní úřad obce s rozšířenou působností silniční vozidlo z provozu, pokud takové vozidlo déle než 30 po sobě následujících dnů nesplňuje podmínku podle § 6 odst. 3 písm. b); rozhodnutí může být vydáno jako první úkon správního orgánu v řízení. Podle odst. 6 téhož ustanovení bylo-li silniční vozidlo vyřazeno z provozu podle odstavce 1 písm. b), je vlastník silničního vozidla povinen obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který vyřadil silniční vozidlo z provozu, do 10 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o vyřazení silničního vozidla z provozu odevzdat osvědčení o registraci silničního vozidla a všechny vydané tabulky s přidělenou registrační značkou a oznámit údaje podle odstavce 4. Konečně podle odst. 7 téhož ustanovení obecní úřad obce s rozšířenou působností, který vyřadil silniční vozidlo z provozu, ukončí vyřazení silničního vozidla z provozu na žádost jeho vlastníka, pokud je k silničnímu vozidlu splněna povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla.
28. Podle § 6 odst. 1 písm. a) nového zákona o povinném ručení provozovatel tuzemského vozidla s výjimkou provozovatele vozidla vyňatého z pojištění odpovědnosti a toho, kdo

převzal vozidlo do opravy, zajistí, aby nebezpečí vzniku povinnosti nahradit újmu vzniklou provozem tohoto vozidla bylo kryto pojištěním odpovědnosti, a to po celou dobu registrace vozidla, jde-li o vozidlo, které podléhá registraci silničních vozidel (dále jen „registrované vozidlo“).

29. Podle § 45 odst. 2 nového zákona o povinném ručení provozovatel tuzemského vozidla zaplatí ČKP příspěvek za každý den porušení povinnosti podle § 6 odst. 1 a paušální náklady spojené s mimosoudním uplatněním práva na příspěvek.
30. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit.
31. Podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu platí, že pokud odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví.
32. Z citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že povinnost pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla musí být splněna u každého vozidla zapsaného v registru silničních vozidel, a to po celou dobu, kdy je vozidlo v tomto registru zapsáno. Již samotná registrace vozidla je dle zákona o podmínkách provozu podmíněna existencí pojištění odpovědnosti. Pojištění odpovědnosti tedy musí být uzavřeno ke každému vozidlu zapsanému v registru silničních vozidel, a to i v případě, že takové vozidlo není provozováno nebo je odstaveno na pozemní komunikaci.
33. Pro posouzení otázky, kdo je odpovědný za to, že silniční vozidlo provozované na pozemních komunikacích podléhající registraci má sjednáno pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, jsou nicméně dle soudu rozhodná ustanovení nového zákona o povinném ručení. Zatímco původní právní úprava stanovila povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla vlastníku registrovaného vozidla (srov. § 3 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb.), v nové právní úpravě zákonodárce stanovil tuto povinnost bez výjimky provozovateli [§ 6 odst. 1 písm. a) nového zákona o povinném ručení]. Důvody takové změny právní úpravy jsou popsány v důvodové zprávě z novému zákonu o povinném ručení následovně: *„Dosavadní právní úprava ukládá povinnost sjednat pojištění odpovědnosti vlastníkovu tuzemského vozidla (§ 3 odst. 2 věta první dosavadního zákona), ale jako přestupek postihuje provozování vozidla bez pojištění odpovědnosti, jehož se z povahy věci může dopustit pouze provozovatel. Negativní zkušenosti s touto právní úpravou, zejména při vyřizování přestupků, zániku pojištění nebo využití systému bonus/malus, jsou důvodem pro přenesení povinnosti zajistit pojištění odpovědnosti na provozovatele tuzemského vozidla. V případě registrovaného vozidla se navrhuje, aby tato povinnost trvala po aktivní dobu registrace vozidla, u ostatních vozidel po dobu, po kterou je vozidlo schopné provozu.“*
34. Dle nové právní úpravy je to pak opět provozovatel vozidla, kdo platí v případě porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) nového zákona o povinném ručení příspěvek ČKP do garančního fondu za provoz vozidla bez pojištění odpovědnosti, k čemuž se v citované důvodové zprávě uvádí následující: *„Navrhovaná povinnost hradit příspěvek je vázána na porušení povinnosti provozovatele vozidla sjednat pojištění odpovědnosti. Za hrazení příspěvku by měl být proto odpovědný provozovatel tuzemského vozidla. Při určení osoby provozovatele tuzemského registrovaného vozidla se navrhuje zachovat stávající vyvratitelnou*

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

domněnku, že takovou osobou je osoba zapsaná v registru silničních vozidel jako provozovatel vozidla (viz § 6 odst. 2 návrhu zákona). [...] Pro případ, kdy stav zápisu v registru silničních vozidel neodpovídá skutečnému stavu, má dotčená osoba možnost prokázat, že není provozovatelem vozidla, čímž jsou dostatečným způsobem ochráněna práva této osoby. “.

35. Z argumentace žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí i ve vyjádření k předmětné žalobě je zřejmé, že žalovaný výše popsanou novou právní úpravu povinného ručení nerefletoval. Žalovaný sice rozhodl o povinnosti žalobkyně k úhradě nákladů řízení podle § 79 odst. 5 správního řádu, „*neboť řízení bylo zahájeno pro porušení právní povinnosti spočívající v pojištění odpovědnosti z provozu po celou dobu registrace vozidla podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 30/2024 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění pozdějších předpisů*“ (srov. sporný výrok II napadeného rozhodnutí), v odůvodnění napadeného rozhodnutí však zcela pomíjí znění označeného zákonného ustanovení, tj. že dané ustanovení stanoví povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla jeho provozovateli, přičemž s odkazem na úpravu registrace vozidla v registru silničních vozidel a zákonné podmínky takové registrace spočívající v pojištění odpovědnosti z provozu vozidla obsažené v zákoně o podmínkách provozu dovozuje, že odpovědný za pojištění odpovědnosti z provozu vozidla po celou dobu jeho registrace je vlastník vozidla.
36. Takový výklad ustanovení zákona o podmínkách provozu ovšem ve světle citovaného § 6 odst. 1 písm. a) nového zákona o povinném ručení zjevně nemůže obstát. Dané ustanovení neskýtá stran možného jazykového výkladu žádné alternativy, přičemž vůle zákonodárce učinit odpovědného za pojištění odpovědnosti z provozu vozidla právě jeho provozovatele je potvrzena i obsahem výše citované důvodové zprávy. Soud v této souvislosti poukazuje i na to, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně uvádí, že povinnost platit ČKP příspěvek tíží vlastníka registrovaného vozidla (k tomu srov. výše citovaný § 45 odst. 2 nového zákona o povinném ručení).
37. Jakkoliv lze přisvědčit žalovanému, že je zde částečný nesoulad mezi právní úpravou obsaženou v novém zákoně o povinném ručení a úpravou obsaženou v zákoně o podmínkách provozu, který zcela důsledně nezohlednil popsané změny právní úpravy povinného ručení, nelze než dospět k závěru, že povinnost zajistit, aby silniční vozidlo provozované na pozemních komunikacích podléhající registraci mělo sjednáno pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, zákon ukládá provozovateli vozidla.
38. Ze skutečnosti, že vlastník vozidla je účastníkem řízení o vyřazení silničního vozidla z provozu, jak poukazuje žalovaný, povinnost vlastníka k pojištění odpovědnosti z provozu vozidla bez dalšího dovozovat nelze. Taková povinnost pak vlastníku vozidla dle soudu neplyne ani z § 6 zákona o podmínkách provozu. Jak ostatně vyplývá i z komentáře k tomuto ustanovení „*zákon ukládá osobám, které **provozují** silniční motorové a přípojné vozidlo na pozemních komunikacích na území České republiky povinnost takové vozidlo zapsat do registru silničních vozidel*“ (srov. Tichý, M., Šoc, M. - Zákon o podmínkách provozu na pozemních komunikacích: Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2021, komentář k § 6, dostupný z právního informačního systému ASPI).
39. Soud s ohledem na vše výše uvedené dospěl k závěru, že z úpravy § 12 ve spojení s § 6 odst. 1 písm. b) a odst. 3 písm. b) zákona o podmínkách provozu nelze dovodit zákonnou povinnost vlastníka silničního vozidla, není-li zároveň jeho provozovatelem, k pojištění odpovědnosti z provozu takového vozidla po dobu jeho registrace. V řízení o vyřazení

vozidla z provozu dle § 12 odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu tudíž nelze vlastníku vozidla, přestože je účastníkem řízení, uložit povinnost k náhradě nákladů řízení paušální částkou dle § 79 odst. 5 správního řádu, neboť podmínkou aplikace tohoto zákonného ustanovení je právě porušení zákonné povinnosti ze strany účastníka řízení, jež v důsledku vyvolalo vedení příslušného správního řízení (v daném případě o vyřazení předmětného vozidla z provozu).

40. V návaznosti na uvedené soud konstatuje, že v rozhodnutí o vyřazení silničního vozidla z provozu vydaného dle § 12 odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu musí být uvedeno, v jakém období silniční vozidlo nemělo sjednáno pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Taková zjištění pak musí mít oporu ve správním spisu.
41. Soud konečně uvádí, že je na příslušných správních orgánech, aby s ohledem na platnou a účinnou právní úpravu vymezily okruh účastníků řízení o vyřazení silničního vozidla z provozu dle § 12 zákona o podmínkách provozu. Soud se touto otázkou dále nezabýval, neboť takové posouzení jde již nad rámec přezkumu napadeného rozhodnutí.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

42. Soud tedy shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí zrušil v rozsahu výroku, kterým žalovaný uložil žalobkyni povinnost nahradit náklady řízení.
43. Jelikož nesprávného právního posouzení věci a nesprávné aplikace § 79 odst. 5 správního řádu se v daném případě dopustily oba správní orgány, tj. nejen žalovaný v napadeném rozhodnutí, nýbrž i správní orgán prvního stupně v prvostupňovém rozhodnutí, soud zároveň spolu se zrušením napadeného rozhodnutí zrušil i rozhodnutí prvního stupně. K takovému kroku může soud přistoupit i bez návrhu ze strany žalobce (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2007, č. j. 1 Afs 57/2006-70). I prvostupňové rozhodnutí je zrušeno pouze v rozsahu, z něhož pro žalobkyni plyne povinnost náhrady nákladů řízení.
44. V daném případě se pak takový postup soudu jeví jako vhodný i s ohledem na skutečnost, že žalovaný prvostupňové rozhodnutí nezrušil, ačkoliv byl takový postup zjevně namístě. Nelze totiž pominout argumentaci žalobkyně, že žalovaný jí povinnost nahradit náklady řízení uložil opakovaně. V této souvislosti je třeba poukázat na procesní pochybení žalovaného, který napadeným rozhodnutím řízení zastavil, aniž by ovšem zrušil prvostupňové rozhodnutí. Jakkoliv se lze domnívat, že se jedná spíše o neúmyslné pochybení, resp. opomenutí žalovaného, když z odkazu na § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu v napadeném rozhodnutí by bylo možné usuzovat na to, že žalovaný prvostupňové rozhodnutí zrušit zamýšlel, lze zároveň přisvědčit žalobkyni, že za daných okolností není zřejmé, zda jí žalovaný neuložil povinnost nahradit náklady řízení opakovaně, tj. za odvolací řízení.
45. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, a proto má právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložila, vůči neúspěšnému žalovanému. Žalobkyně v řízení nebyla zastoupena advokátem. Její náklady tak tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Jiné účelně vynaložené náklady žalobkyně nepožadovala a z obsahu spisu ani vznik takových nákladů neplyne.
46. Náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč je žalovaný povinen žalobkyni uhradit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.)

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. října 2025

Josef Straka
předseda senátu